

**Delo OO ZSMS v KS
Komandanta Staneta I, II in III**

Nekaj se je premaknilo

V zadnji Javni tribuni smo lahko prebrali članek Stanislava Vidoviča o delu, oziroma nedelu OO ZSMS v KS Komandanta Staneta I, II in III. Iz njega je razvidno, da je mladina v teh KS popolnoma nezainteresirana za skupno sodelovanje na različnih področjih v okviru OO ZSMS, kot tudi za izražanje svojih interesov v drugih družbenopolitičnih organizacijah, pa tudi v skupščini krajevne skupnosti same in v občini.

Sedaj ni več tako. Položaj se polagoma izboljšuje. Resda je na sestanku, ki ga je omenil Vidovič, bila udeležba katastrofalna, odzvala sta se namreč le dva povabljeni, vendar pa nekaj zagnanih mladincev ni odnehalo. Vztrajno pošiljanje vabil in pozivanje mladincev na njihove pravice in dolžnosti je končno obrodilo sadove. Od sestanka do sestanka je udeležba naraščala in že se je nabralo nekaj mladincev, ki dokaj redno obravnavajo probleme, ki jih tarejo in jih vsaj poskušajo reševati, čeprav je število teh mladincev v primerjavi s številom registriranih mladincev v krajevni skupnosti še vedno absolutno premajhno.

Kakorkoli že, ustanovljeno je novo predsedstvo, ki je nekaj pomlajeno. Ponovno se je formirala športna sekcija, ki ji je zaupana organizacija raznih športnih prireditev, pri katerih bi lahko izdatno pripomoglo sodelovanje OŠ, s tem da bi mladini dali na razpolago telovadnico, kakor pa je dejal že Vidovič, vodstvo šole ni preveč navdušeno nad tem. Na novo smo organizirali tudi dramsko sekcijo, ki je bojda nekoč že obstajala, vendar ima tudi ta svoje težave, predvsem prostorske, poleg tega pa ji primanjkuje mentorjev. Bilo je sicer nekaj predlogov (na primer oder v OŠ, ki je daleč najprimernejši prostor za tovrstno dejavnost v KS), vendar so bili zavrnjeni, v zameno pa smo dobili možnost delovanja dramske sekcije v okviru Mladinskega centra Zgornja Šiška.

Popolna novost pa je računalniška sekcija. Morda se sliši to visokoteleče, saj se pri besedi računalnik marsikomu utrne asociacija, da so za to potrebne bajne vsote denarja. To pa ne drži popolnoma, saj je znano dejstvo, da se računalnik vse bolj popularizira.

Da pa ne bodo zlobni jeziki trdili, da skrbi mladina le za svojo superstrukturo, zamenjajmo jo za infrastrukturo, naj povem, da je mladinska organizacija izdatno pripomogla k izvedbi akcije »88 dreves za tovariša Tita«, v okviru hišnih svetov pa so se mladinci udeležili očistevalne akcije »Za belo Ljubljano«.

Naj torej odgovorim na Vidovičev članek, in vsem, ki mislijo, da je današnja mladina popolnoma nezainteresirana za dogajanje okoli sebe z besedami: mladincem ne primanjkuje idej, tudi volje je dovolj, potrebno je le negovati medsebojne odnose in preiti k akciji, kajti le-to mladina potrebuje, ne pa le neskončnega posedanja in premlevanja starih dejstev na sestankih.

Igor Štampar

Razmišljanja in predlogi ob »Dnevu mladosti«

Dokažite, da se motim!

Zakaj sem dal ime mladinskega praznika v narekovanje? Zato, ker enostavno dvomim, da je to praznik mladih in bolj ko razmišljam o tem, bolj sem prepričan, da res ni tako.

Prvič: štafeta potuje po vseh krajih Jugoslavije in pride v Beograd. Moram reči, da me to spominja na romanje, ko se množice v imenu neke ideologije hodijo zaobljubljati. Ali povedano drugače: vse poti vodijo v Beograd, tako kot vse cerkveno-hierarhične poti vodijo v Rim in nato k Bogu namesto k človeku.

Drugič: zvečer 25. maja večina Jugoslovancev bulji v TV sprejemnik in gleda neko ustvarjalnost. To, kar se vidi, je ustvarjalnost peščice koreografov, režiserjev in glasbenikov, ki niso več mladi in so že afirmirani, ne pa ustvarjalnost stotisočev mladih Jugoslovancev.

Tretjič: milijonske množice Jugoslovancev gledajo, kako mladi pridno migajo, se klanjajo in gibljejo tako, kakor jim kdo dirigira in kot jim je kdo ukazal. In to počne mladina, ki naj bi bila revolucionarna, napredna in se ne bi pustila zmanipulirati manjšini! In ta mladina naj reši zagate in zablode v Jugoslaviji in spravi razvoj razrednega vprašanja na prvi tir! To naj bi bila bodočnost Jugoslavije? Plesati, kot ti drugi svira? Jaz pravim, ne! Najhuje pa je, da jim množice ob tem ploskajo. Kar me pa še posebno moti, je to, da ob tem pojejo »Druže Tito, mi ti se kunemo«! Ali ne vedo, da je to, kar počno na stadionu, v nasprotju s Titovimi idejami in zamislimi?

Moji predlogi

Prvič: vse poti ne smejo voditi v Beograd, zato naj se »cilj« vsako leto seli v drugo republiko oziroma pokrajino. S tem ne mislim na glavna mesta, temveč vse kraje (tudi najbolj zakotne vasi), kraje pomembnih dogodkov, naravnih središč itd.

Drugič: to naj bo shod vseh, mladih in starih, mladi pa naj pokažejo, kaj znajo in zmorejo ustvarjati na vseh področjih svojega udejstvovanja, ki koristi tako njim kot celotni družbi.

Tretjič: ti shodi naj se ne sprevržejo le v manifestacijo znanja in spretnosti, temveč v opredmetenje in koristno delovno srečanje vseh. Na ta način bodo mladi lahko pokazali družbi, da so to, kar naj bi bili — prihodnost družbe in to boljša od sedanjosti.

Četrtič: zmanjšati stroške na minimum in ne prirejati tako dragih srečanj (letos bo proslava na stadionu stala ca.33 milijonov din). Tako drage proslave vsako leto si ne privoščijo nobena organizacija ne pri nas ne v tujini.

Petič: ko bomo to dosegli, bomo ob 25. maju res lahko zapeli »Druže Tito, mi ti se kunemo«.

Ob koncu še nekaj misli ob poskusu »vnebovzetja« tovariša Tita.

Pred dva tisoč leti je katoliška cerkev izvedla »vnebovzetje« Jezusa Kristusa, rečoč: »On je trpel za vas, zdaj vi trpite zanj«. Postavili so mu oltar-žrtvenik, kjer so ljudje žrtvovali svojo osebnost. Ne morem se znebiti bojazni, da so pri nas nekateri poizkušali ali pa še poizkušajo isto narediti s tovarškim Titom. Te sume je v meni vzbudil scenarij proslave ob 25. maju, ki pa, na srečo, ni bil sprejet. Ravno tako se ne morem znebiti misli, da ni bila mladina tista, ki je to nameravala narediti, temveč je bila in je le medij, prek katerega bi to izpeljali in vabili v glave množicam, ki odraščajo. Rad bi, da bi to raziskali in tiste(ga) onemogočili, še raje pa bi videl, da mi kdo dokaže, da se motim.

Boris Kononenko

Še enkrat o akcijah

(vp) V prejšnji številki javne tribune smo pisali o mladinskih delovnih brigadah bolj na splošno, tokrat pa prinašamo bolj konkretne datume. Naša OK ZSMS letos organizira brigade na naslednjih deloviščih:

PIROT	10. 6. do 10. 7.
TREBČE	24. 6. do 15. 7.
OGULIN	5. 8. do 2. 9.
POSOČJE	5. 8. do 31. 8.

Časa do prve akcije je le še malo, zato pohitite s prijavi.

Literati se združujejo

(vp) V okviru Kulturnega tedna Šiškarjev je bil zadnji dan na sporedu večer mladih literatov (Peter Seimulič, Barbara Kajzer, Karin Kavčič ter Saša Škof) in kantavtorjev (Boris Kononenko, Lojze Šprohar, Bogo Seme). Na družabnem srečanju po končanem programu se je porodila ideja, da bi ustanovili literarno sekcijo, ki bi delovala pod okriljem Mladinskega centra Šiške in katere član in strokovni svetovalec bo pesnik Dane Zajc. Sekcija kot taka se bo tudi pridružila književni mladini Slovenije, ki jo ustanavlja republiška konferenca ZSMS.